

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0216/2012

27.6.2012

SPRAWOZDANIE

w sprawie strategii Unii Europejskiej w zakresie ochrony i dobrostanu zwierząt
na lata 2012–2015
(2012/2043(INI))

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Marit Paulsen

RR\907058PL.doc

PE480.644v02-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	16
OPINIA KOMISJI OCHRONY ŚRODOWISKA NATURALNEGO, ZDROWIA PUBLICZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOCÍ	21
OPINIA KOMISJI PETYCJI	27
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	31

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie strategii Unii Europejskiej w zakresie ochrony i dobrostanu zwierząt na lata 2012-2015
(2012/2043(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 stycznia 2012 r. w sprawie strategii Unii Europejskiej w zakresie ochrony i dobrostanu zwierząt na lata 2012–2015 (COM(2012)0006),
- uwzględniając art. 7 i art. 13 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 października 2006 r. w sprawie wspólnotowego planu działań dotyczącego ochrony i dobrostanu zwierząt na lata 2006–2010¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie nowej strategii Unii Europejskiej w zakresie zdrowia zwierząt (2007–2013)²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania³,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie ewaluacji i oceny wspólnotowego planu działań dotyczącego dobrostanu zwierząt na lata 2006–2010⁴,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie oporności na antybiotyki⁵,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie rolnictwa UE i handlu międzynarodowego⁶,
- uwzględniając swoje oświadczenie pisemne nr 0049/2011 z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia maksymalnego 8-godzinnego czasu transportu dla zwierząt przeznaczonych do uboju w Unii Europejskiej⁷;
- uwzględniając swoje oświadczenie pisemne nr 0026/2011 z dnia 13 października 2011 r. w sprawie zarządzania populacją psów w UE⁸,
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa z dnia 29 listopada 2010 r. w sprawie dobrostanu psów i kotów,

¹ Dz.U. C 308 E z 5.8.2010, s. 170-178.

² Dz.U. C 279 E z 19.11.2009, s. 89–98.

³ Dz.U. C 212 E z 5.8.2010, s. 326–346.

⁴ Dz.U. C 81 E z 15.3.2011, s. 25–32.

⁵ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0238.

⁶ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0083.

⁷ Teksty przyjęte, P7-TA(2012)0096.

⁸ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0444.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 listopada 2011 r. dotyczący planu działania na rzecz zwalczania rosnącego zagrożenia związanego z opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe (COM(2011) 748),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 listopada 2011 r. w sprawie wpływu rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2011 w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu (COM(2011) 700),
- uwzględniając opinię naukową Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności z dnia 2 grudnia 2010 r. w sprawie dobrostanu zwierząt podczas transportu¹,
- uwzględniając opinię naukową Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie wytycznych dotyczących oceny ryzyka w zakresie dobrostanu zwierząt²,
- uwzględniając definicję dobrostanu zwierząt opracowaną przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (OIE)³,
- uwzględniając dwanaście dodatkowych zasad i kryteriów wysokiego poziomu dobrostanu zwierząt, opracowanych przez projekt „Welfare Quality” (projekt jakości dobrostanu)⁴,
- uwzględniając decyzję Rady 78/923/EWG z dnia 19 czerwca 1978 r. dotyczącą zawarcia europejskiej konwencji o ochronie zwierząt hodowlanych i gospodarskich⁵,
- uwzględniając europejską konwencję o ochronie zwierząt domowych⁶,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 882/2004 w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia przestrzegania prawa paszowego i żywnościowego oraz reguł dotyczących zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁷,
- uwzględniając dyrektywę Rady 1999/22/WE z dnia 29 marca 1999 r. dotyczącą trzymania dzikich zwierząt w ogrodach zoologicznych⁸,
- uwzględniając dyrektywę 2010/63/UE z dnia 22 września 2010 r. w sprawie ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych⁹,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie uwzględniania kwestii zrównoważonego rozwoju w polityce UE w różnych dziedzinach i przeglądu strategii Unii Europejskiej na rzecz zrównoważonego rozwoju w roku 2009 (COM(2009) 400),

¹ Dziennik EFSA 2011; 9(1)1966.

² Dziennik EFSA 2012; 10(1): 2513.

³ Kodeks zdrowia zwierząt lądowych OIE, art. 7.1.1. (2011).

http://www.oie.int/index.php?id=169&L=0&htmfile=chapitre_1.7.1.htm.

⁴ www.welfarequality.net/everyone/43395/7/0/22.

⁵ Dz.U. L 323 z 17.11.1978, s. 12-13.

⁶ ETS 125 – Ochrona zwierząt domowych, 13 XI 1987 r.

⁷ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1-141.

⁸ Dz.U. L 94 z 9.4.1999, s. 24-26.

⁹ Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 33-79.

- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie możliwości znakowania dotyczącego dobrostanu zwierząt oraz ustanowienia europejskiej sieci ośrodków referencyjnych ds. ochrony i dobrostanu zwierząt COM(2009)0584,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, jak również Komisji Petycji (A7-0216/2012),
- A. mając na uwadze, że wysoki poziom dobrostanu zwierząt, będącego elementem zrównoważonego rozwoju, ma istotne znaczenie dla ochrony zdrowia zwierząt oraz zapewnienia produktywności, chociaż powoduje dodatkowe koszty operacyjne, które nie są proporcjonalnie rozłożone w całym łańcuchu żywnościowym;
 - B. mając na uwadze, że pogorszenie się stanu zdrowia zwierząt dzikich, których liczba wzrasta w większości państw członkowskich, może spowodować większe rozprzestrzenianie się chorób zakaźnych wśród zwierząt domowych i jednocześnie wywiera niekorzystny wpływ na zdrowie publiczne;
 - C. mając na uwadze, że przepisy na szczeblu UE i krajowym w zakresie dobrostanu zwierząt, z uwagi na ich złożoność i rozbieżne interpretacje, powodują brak pewności prawa i mogą stawiać producentów w niektórych państwach członkowskich w bardzo niekorzystnym położeniu względem konkurencji; mając na uwadze, że w zakresie realizacji prawa UE brak zgodności, harmonizacji standardów i prawnych kamieni milowych powoduje zakłócenie konkurencji i stwarza nierówne warunki działania;
 - D. mając na uwadze, że przepisy krajowe dotyczące dobrostanu zwierząt nie mogą być sprzeczne z zasadami jednolitego rynku UE;
 - E. mając na uwadze, że podejście do dobrostanu zwierząt powinno opierać się na solidnych dowodach naukowych i wiedzy naukowej, przy uwzględnieniu potrzeby uproszczenia, zapewnienia racjonalności pod względem kosztów, stosowalności standardów oraz spójności, zwłaszcza z polityką ochrony środowiska i polityką ochrony zdrowia publicznego;
 - F. mając na uwadze, że nowocześni konsumenci zasadnie oczekują, aby zwierzętom gospodarskim zapewniono to samo, co nam, ludziom, jako elementy niezbędne: dobrą żywność, dobre warunki życia i odpowiednią opiekę medyczną;
 - G. mając na uwadze, że normy zdrowia zwierząt mają bardzo istotne znaczenie dla gospodarki hodowlanej w Europie, co ma coraz większy wpływ na poziom konkurencyjności gospodarstw rolnych;
1. z zadowoleniem przyjmuje ogólną strategię UE w zakresie dobrostanu zwierząt na lata 2012–2015;
 2. przypomina, że art. 13 traktatu ma zastosowanie ogólne, w związku z czym jego postanowienia są równie ważne, jak postanowienia dotyczące ochrony środowiska i

konsumentów oraz prawnie nadrzędne wobec wszystkich strategii politycznych rynku wewnętrznego;

3. zaznacza, że dobrostan zwierząt jest kwestią złożoną i wielowątkową, mającą znaczenie dla polityki międzynarodowej i krajowej, obejmującą istotne aspekty etyczne, naukowe, ekonomiczne, kulturowe i polityczne;
4. z zadowoleniem przyjmuje wyrażony przez Komisję zamiar zajęcia się kwestią zgodności przepisów o dobrostanie zwierząt w trybie pilnym;
5. z zadowoleniem przyjmuje politykę określoną w dokumencie strategicznym, zgodnie z którą swoboda wyboru konsumentów ma zmotywować rynek usług konsumenckich do zapewniania produktów przyjaznych dla zwierząt, a także zgodnie z którą siły wspólnego rynku zostaną zaangażowane do działań na rzecz dobrostanu zwierząt gospodarskich;
6. ubolewa, że realizacja niektórych działań z planu działania na lata 2006–2010 okazała się niemożliwa i wzywa Komisję do dostosowania docelowych terminów dla nowych działań do ostatecznych terminów prawnych;
7. ubolewa, że strategia nie uzyskała wsparcia finansowego, którego domagał się Parlament w swojej rezolucji z dnia 5 maja 2010 r.; wzywa Komisję do zwiększenia tego wsparcia poprzez zmianę priorytetów i zapewnienie lepszego i spójniejszego włączenia dobrostanu zwierząt do innych dziedzin polityki UE, na przykład w miarę potrzeb do polityki konsumenckiej, programów badawczych i wspólnej polityki rolnej;
8. z zadowoleniem przyjmuje propozycje reform zgłoszone przez Komisję oraz jej zaangażowanie w działaniach związanych z dobrostanem zwierząt; podkreśla konieczność zapewnienia silnego wsparcia rolnikom, którzy przestrzegają norm i stosują dobre praktyki hodowli zwierząt oraz inwestują w poprawę warunków hodowli; podkreśla konieczność odpowiedniego finansowania zreformowanej WPR, gdyż potrzebny jest nam budżet dostosowany do poziomu naszych ambicji;
9. zaznacza, że rolnicy stają dziś przed wieloma wyzwaniami związanymi ze zmianą klimatu oraz muszą spełniać liczne wymagania, co stanowi tylko jeden z wielu czynników decydujących o dobrostanie zwierząt; wzywa zatem Komisję do zapewnienia właściwej spójności polityki zgodnie z art. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE);
10. wzywa państwa członkowskie do skuteczniejszego wykorzystania możliwości pomocy zapewnianych przez fundusze rozwoju obszarów wiejskich i siódmy program ramowy (2007–2013) DG ds. Badań Naukowych w celu promowania badań stosowanych i inwestowania w innowacyjne i nowoczesne rozwiązania w zakresie dobrostanu zwierząt; wzywa państwa członkowskie i Komisję do zwiększenia inwestycji w działalność badawczo-rozwojową w zakresie technik i technologii zapewniających dobrostan zwierząt;
11. ubolewa, że strategia nie promuje wysokich standardów w zakresie dobrostanu zwierząt poprzez wykorzystanie możliwości dostępnych w ramach takich strategii politycznych jak zrównoważona konsumpcja i produkcja, zielone zamówienia publiczne i społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw;

12. wzywa Komisję do wykazania się większymi ambicjami w zakresie uwzględnienia i ustalenia priorytetów dla wzajemności pomiędzy normami dobrostanu zwierząt jako sprawy o charakterze niehandlowym w swojej polityce handlowej oraz w negocjacjach wielostronnych i dwustronnych międzynarodowych umów handlowych, a także do promowania dobrostanu zwierząt w państwach trzecich poprzez wymóg przyjęcia i ścisłego kontrolowania analogicznych norm dobrostanu w przypadku produktów i zwierząt importowanych;
13. wzywa Komisję do dokonania oceny i złożenia z niej sprawozdania co do norm dobrostanu zwierząt obowiązujących w państwach trzecich, zanim podjęte zostaną negocjacje dotyczące umów handlowych; prosi również Komisję o terminową realizację tych czynności w państwach, gdzie negocjacje handlowe są w toku;
14. wzywa Komisję do tego, by w przyszłości powstrzymała się od przedkładania Parlamentowi Europejskiemu umów o wolnym handlu, które nie przewidują stosowania takich samych przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt wobec produktów importowanych i produktów europejskich;
15. z zadowoleniem przyjmuje również chęć zbadania przez Komisję, w jaki sposób dobrostan zwierząt może zostać lepiej ujęty w europejskiej polityce sąsiedztwa;
16. wzywa Komisję, aby wywarła naciski na WTO w celu szybkiego uwzględnienia aspektów niezwiązanych z handlem w strategii handlu światowego, tak aby uniknąć zakłócania konkurencji między państwami członkowskimi UE, które muszą spełniać najbardziej rygorystyczne normy dobrostanu zwierząt na świecie, a państwami trzecimi;
17. za konieczny uważa obowiązek informowania konsumentów o tym, czy importowany produkt lub produkt zawierający produkt importowany wyprodukowano ze zwierząt, które były przetrzymywane w warunkach innych niż warunki wymagane na mocy europejskich przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt;
18. ubolewa, że strategia nie odzwierciedla powiązania między zdrowiem zwierząt a jego znaczeniem dla dobrostanu zwierząt oraz jego związku ze zdrowiem publicznym; wzywa Komisję do zastosowania w tej strategii zasady „jednego zdrowia” oraz zapewnienia skutecznej koordynacji działań ze strategią w zakresie zdrowia zwierząt, ponieważ dobra hodowla zwierząt jako jeden z czynników pomaga zapobiegać rozprzestrzenianiu się chorób i oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe;
19. przypomina, że Parlament w swojej rezolucji z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie oporności na antybiotyki podkreślił potrzebę uzyskania pełnego obrazu co do tego, kiedy, gdzie, w jaki sposób i u jakich zwierząt środki przeciwdrobnoustrojowe są dziś stosowane, i ma nadzieję, że Komisja bezzwłocznie zgromadzi, przeanalizuje i opublikuje dane na ten temat;
20. zauważa, że w UE szczepienia interwencyjne, a czasami szczepienia profilaktyczne są dozwolone, lecz przepisy nadal utrudniają międzynarodową sprzedaż produktów z zaszczepionych zwierząt; zauważa, że ograniczenia te nie uwzględniają w odpowiedni sposób postępów w technologii szczepień i diagnostyce; zwraca się do Komisji Europejskiej o zniesienie, w miarę możliwości, środków ograniczających handel, które

niepotrzebnie ograniczają stosowanie szczepień;

21. wzywa Komisję do baczego monitorowania zagrożeń dla zdrowia ze strony dzikich zwierząt; uważa, że znaczna liczba pojawiających się chorób zakaźnych ma charakter odzwierzęcy (choroby te są przenoszone między dzikimi zwierzętami, zwierzętami domowymi i ludźmi) oraz uznaje, że handel dzikimi zwierzętami oraz zmiany w użytkowaniu gruntów i zarządzaniu nimi mogą doprowadzić do powstania nowych płaszczyzn kontaktu między ludźmi, zwierzętami domowymi i dzikimi zwierzętami lub do ich zmiany, co mogłoby sprzyjać przenoszeniu chorób; podkreśla potrzebę zachowania spójności pomiędzy zdrowiem zwierząt, ich dobrostanem i polityką handlową;
22. wzywa Komisję do sporządzenia do 2015 r. sprawozdania dotyczącego stanu zdrowia dzikich zwierząt i ryzyka zarażenia zwierząt domowych i ludzi;
23. wzywa Komisję do aktywnego i ciągłego ulepszania przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt w ramach rozporządzenia w sprawie handlu dziką fauną i florą (WE) nr 338/97¹ (ze zmianą);
24. wskazuje na to, że według szacunków populacja psów i kotów w UE liczy ok. 100 milionów zwierząt oraz że nie istnieją przepisy UE dotyczące dobrostanu zwierząt domowych;
25. wzywa do opracowania sprawozdania dotyczącego bezpiecznych zwierząt, zawierającego zalecenia konkretnych, etycznych i zrównoważonych rozwiązań dla państw członkowskich oraz ocenę skoordynowanego systemu rejestracji i elektronicznej identyfikacji zwierząt domowych, które należy dodać do listy działań;
26. podkreśla, że obowiązkowe znakowanie kotów i psów jedynie w połączeniu ze skutecznym i pewnym systemem rejestracji zapewnia identyfikację i jest istotnym elementem skutecznej kontroli zdrowia i dobrostanu zwierząt, co przyczynia się do odpowiedzialnej hodowli zwierząt i ochrony zdrowia publicznego;
27. wzywa Unię Europejską i państwa członkowskie do ratyfikacji Europejskiej konwencji o ochronie praw zwierząt domowych i włączenia jej postanowień do krajowych systemów prawnych;
28. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia kompleksowych strategii zarządzania populacją psów, uwzględniających takie środki jak przepisy dotyczące kontrolowania psów i przepisy przeciwdziałające przemocy, wsparcie na rzecz procedur weterynaryjnych, w tym szczepień przeciwko wściekliznie i sterylizacji, jako niezbędnej do ograniczania liczby niechcianych psów, a także na rzecz promowania odpowiedzialności wśród właścicieli zwierząt domowych, zgodnie z wnioskiem wyrażonym w pisemnym oświadczeniu nr 0026/2011, przyjętym przez Parlament Europejski;
29. wzywa Komisję, aby w swoim opracowaniu z roku 2014 w sprawie dobrostanu psów i kotów przeznaczonych do celów handlowych uwzględniła zalecenia konkretnych

¹ Dz.U. L 61 z 3.3.1997 r., s. 1-69.

rozwiązań mających na celu przeciwdziałanie hodowli psów i kotów i handlowi nimi w sposób, który może mieć negatywny wpływ na ich dobrostan;

Przed wszystkim egzekwowanie przepisów

30. podziela opinię Komisji, że obecnie nadal występują niedociągnięcia w zakresie zgodności z przepisami w dziedzinie dobrostanu zwierząt, pomimo postępu poczynionego w niektórych obszarach; przypomina Komisji, że obecne prawodawstwo dotyczące dobrostanu zwierząt jest już w dużej mierze wystarczające, lecz przepisy nie są stosowane w pożądanym stopniu we wszystkich państwach członkowskich; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zapewnienie przestrzegania prawodawstwa dotyczącego dobrostanu zwierząt we wszystkich państwach członkowskich;
31. ubolewa, że po siedmiu latach od jej wejścia w życie dyrektywa Rady 1999/22/WE¹ dotycząca trzymania dzikich zwierząt w ogrodach zoologicznych nadal jeszcze nie została w pełni wdrożona we wszystkich państwach członkowskich; ponownie podkreśla, że warunki dobrostanu zwierząt trzymanyh w ogrodach zoologicznych zostały dokładnie określone w przedmiotowej dyrektywie i powinny być egzekwowane;
32. z zadowoleniem przyjmuje opracowany przez Komisję „Zalecany kodeks postępowania dla ogrodów zoologicznych” i wzywa Komisję do przedstawienia w tym kodeksie wytycznych dotyczących najlepszych praktyk w zakresie właściwego utrzymania zwierząt i dzikich gatunków w niewoli;
33. uważa, że jedną z dziedzin wymagających lepszego egzekwowania jest transport zwierząt, który, mimo że stanowi jedynie niewielki procent życia zwierząt, należy usprawnić, biorąc pod uwagę dane naukowe zgromadzone przez EFSA zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1/2005²;
34. podkreśla, że konieczne jest pełne wdrożenie i egzekwowanie wszystkich istniejących przepisów w zakresie dobrostanu zwierząt we wszystkich państwach członkowskich UE; uważa jednak, że nieprzestrzeganie przepisów nie powinno stanowić przeszkody na drodze do wprowadzenia nowych przepisów w dziedzinach, w których prawodawstwo należy aktualizować w związku z postęпами naukowymi lub w przypadku luk prawnych;
35. przypomina, że istnieją nierówności w łańcuchu żywności stawiające producenta pierwotnego w niekorzystnej sytuacji i że ograniczają one zakres inwestycji w dobrostan zwierząt na poziomie gospodarstw rolnych;
36. podkreśla koszty ponoszone przez producentów i możliwość spadku ich konkurencyjności na skutek przyjęcia nowych i zmiennych norm dobrostanu zwierząt; zauważa, że koszty te często nie są odzwierciedlone w cenach oferowanych przez rolników;
37. z zadowoleniem przyjmuje wniosek, aby lepiej informować konsumentów o istniejących przepisach UE dotyczących ochrony zwierząt; wzywa Komisję do tego, aby lepiej angażować rolników w projekty badawcze i kampanie naukowe; podkreśla konieczność uświadomienia konsumentom kosztów dodatkowych związanych z lepszą ochroną zwierząt oraz konieczność sprawiedliwego rozłożenia tych kosztów wzdłuż całego

¹ Dz.U. L 94 z 9.4.1999, s. 24-26.

² Dz.U. L 3 z 05.01.06, s. 1-44.

łańcucha żywnościowego;

38. wzywa Komisję, aby w przypadkach, w których istniejące dowody naukowe jasno wskazujące na problemy związane z dobrostanem i transportem zwierząt, dostosowywała lub wprowadzała nowe instrumenty polityki w celu rozwiązania tych problemów, uwzględniając lepszy sposób podziału kosztów wynikających z dobrostanu zwierząt w oparciu o łańcuch pokarmowy; uważa, że instrumenty te powinny obejmować prawodawstwo właściwe dla gatunków i wskaźniki dobrostanu zwierząt oparte na rezultatach oraz kryteria związane z systemem oceny ryzyka, stosowanym w dziedzinie bezpieczeństwa żywności;
39. podkreśla potrzebę zastosowania należycie uzasadnionych „prawnych kamieni milowych” we współpracy ze wszystkimi interesariuszami w okresie przejściowym w przyszłych przepisach dotyczących dobrostanu zwierząt;
40. wzywa do utworzenia nowego kompleksowego systemu wczesnej interwencji w celu zapewnienia zgodności z wymogami; podkreśla, że państwa członkowskie, które mają trudności z dotrzymaniem terminu, powinny zostać odpowiednio wcześniej rozpoznane na podstawie nowej procedury, która wymaga ścisłej współpracy z Komisją; sugeruje ponadto, aby utworzyć fora najlepszych praktyk, na których Komisja, państwa członkowskie i zainteresowane strony będą mieć możliwość dzielenia się wiedzą na temat najlepszych metod dotrzymania tych terminów, aby państwa członkowskie opracowały plan wdrożeniowy, uwzględniający kamienie milowe i cele, które należy zrealizować na danym etapie, oraz aby przeprowadzono analizę w celu określenia możliwości organów europejskich w zakresie zapewnienia przestrzegania przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt;
41. podkreśla, że Komisja, a w szczególności Biuro ds. Żywności i Weterynarii, powinna otrzymać większe środki – zgodnie z zaleceniami i uprawnieniami budżetowymi UE – umożliwiające odpowiedni nadzór nad inspekcjami dobrostanu zwierząt prowadzonymi przez państwa członkowskie, których część powinna być weryfikowana podczas niezapowiedzianych kontroli, oraz przeciwdziałanie naruszeniom; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniej liczby należycie wyszkolonych inspektorów dobrostanu zwierząt oraz opracowania zharmonizowanych norm oceny realizacji w celu przeprowadzania spójnych kontroli we wszystkich państwach członkowskich, a także do rozważenia możliwości przekazania większej odpowiedzialności i szerszych uprawnień organizacjom producentów;
42. wzywa państwa członkowskie UE do zapewnienia skutecznego i proporcjonalnego karania naruszeń przepisów UE dotyczących dobrostanu zwierząt oraz do dopilnowania, by przy okazji każdej sankcji właściwe organy podawały wyczerpujące informacje i wskazówki oraz aby określano stosowne środki naprawcze;
43. przypomina o sprzeciwie Parlamentu Europejskiego wobec korzystania z prywatnie wynajętych inspektorów (PIAs) w rzeźniach mięsa czerwonego; uważa, że inspekcje sanitarne w tym sektorze muszą być przeprowadzane przez niezależnych inspektorów mięsa;
44. zwraca uwagę na ostateczny termin – marzec 2013 r. – wprowadzenia zakazu sprzedaży

nowych kosmetyków testowanych na zwierzętach; popiera ten termin i wzywa Komisję, aby go nie przedłużała;

45. przypomina o obowiązku nałożonym na Komisję, aby w przypadku uzasadnionych wątpliwości dokonywać kontroli krajowych inspekcji w celu zweryfikowania przestrzegania przepisów dyrektywy 2010/63/UE w sprawie badań na zwierzętach¹;
46. wzywa Komisję do dalszego wspierania badań naukowych nad metodami testowania, które ograniczyłyby liczbę potrzebnych zwierząt, oraz do promowania ich stosowania, o ile jest to możliwe; w tym kontekście wzywa Komisję do uznania i wykorzystania rozszerzonego badania na jednym pokoleniu na mocy rozporządzenia REACH;
47. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zadbania o to, by w programie w zakresie badań naukowych „Horyzont 2020” przewidziane zostały odpowiednie możliwości badawcze w dziedzinie ochrony różnorodności biologicznej, handlu gatunkami dzikimi, opracowania i walidacji alternatyw dla badań na zwierzętach oraz wpływu pojawiających się nowych technologii;
48. wzywa Komisję do uwzględnienia kwestii dobrostanu zwierząt wśród celów przyszłego siódmego programu działań w zakresie środowiska naturalnego przez zapewnienie w szczególności uwzględnienia strategii i działań zmierzających do zmniejszenia przypadków wykorzystywania zwierząt w badaniach naukowych;
49. wskazuje na obawy europejskich obywateli wyrażane za pośrednictwem petycji do Parlamentu, dotyczące nadużywania przepisów dopuszczających ubój bez ogłuszania w UE; wyraża szczególne zaniepokojenie znacznym nadużywaniem w niektórych państwach członkowskich obowiązującego odstępstwa w zakresie uboju bez ogłuszenia, co jest niekorzystne dla dobrostanu zwierząt, rolników i konsumentów; wzywa Komisję do szybszej oceny dotyczącej oznakowania mięsa pochodzącego z uboju bez ogłuszenia i do przedłożenia swojego sprawozdania przed końcem 2013 r. zgodnie z podjętym zobowiązaniem do przeprowadzenia tej oceny w 2011 r.; podkreśla, że kwestia konsumentów, którzy nie są informowani o tym, czy kupowane przez nich mięso pochodzi z uboju bez ogłuszenia, leży w interesie publicznym ze względu na przejrzystość i cierpienie zwierząt; podkreśla jednak, że oznakowanie nie jest alternatywą dla właściwego egzekwowania przepisów, ponieważ może stanowić wskazówkę dla konsumentów jedynie w przypadku dostarczania zweryfikowanych i prawidłowych informacji;
50. podkreśla potrzebę ustanowienia skuteczniejszych środków ochrony zwierząt przeznaczonych do uboju, które są wywożone z UE do państw trzecich;
51. uważa, że prawodawstwo UE w zakresie dobrostanu zwierząt powinny towarzyszyć praktyczne i zharmonizowane wytyczne gwarantujące jednolity sposób stosowania i wdrażania przepisów, na przykład w zakresie gotowości do transportu oraz dostarczenia wody przed przewozem i podczas przewozu, na przystankach i na miejscu;
52. stwierdza, że ewentualne braki w transpozycji przepisów często uzasadniane są tym, że

¹ Dz.U. L 276 z 20.10.10, s. 33-79.

założenia prawne nie są możliwe do wdrożenia w praktyce;

53. podkreśla, że europejscy obywatele regularnie składają w Parlamencie petycje w sprawie nieegzekwowania przez państwa członkowskie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia przestrzegania prawa paszowego i żywnościowego oraz reguł dotyczących zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt¹;
54. przypomina Komisji i państwom członkowskim o ich obowiązkach określonych w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 w zakresie zapewniania porównywalnych informacji o dobrostanie zwierząt; wzywa Komisję do podjęcia skutecznych działań w przypadku nieprzestrzegania przepisów;
55. wzywa wszystkich znaczących sprzedawców detalicznych w Europie do przyjęcia wspólnej publicznej deklaracji zawierającej zobowiązanie do sprzedawania jedynie produktów spełniających lub wykraczających ponad normy UE określone w prawodawstwie dotyczącym dobrostanu zwierząt;

Komunikacja i kształcenie

56. podkreśla znaczenie dostosowania informacji i kształcenia oraz udostępnienie ich na szczeblu regionalnym i lokalnym, np. poprzez lokalne organizowanie warsztatów i wykorzystanie nowoczesnych technologii, a także dotarcia informacji dotyczących nowych przepisów i postępów naukowych do wszystkich osób zawodowo zajmujących się zwierzętami; przypomina o roli, jaką w tym kontekście może odegrać koordynowana przez UE sieć centrów dobrostanu zwierząt;
57. uważa, że europejska sieć ośrodków referencyjnych musi zapewniać państwom członkowskim i innym zainteresowanym stronom odpowiednią, fachową i spójną pomoc o wysokiej jakości w zakresie sprawdzonych rozwiązań w dziedzinie dobrostanu zwierząt;
58. wzywa Komisję do promowania istniejących wytycznych dotyczących dobrostanu zwierząt i innych dobrowolnych inicjatyw poprzez utworzenie portalu internetowego, na którym dokumenty te, po zatwierdzeniu, mogłyby być gromadzone i udostępniane;
59. wzywa państwa członkowskie do lepszego wykorzystania przepisów dotyczących transgranicznego przekazywania wiedzy w zakresie dobrostanu zwierząt, systemów hodowli i ograniczania chorób w kontekście finansowanych przez UE programów rozwoju obszarów wiejskich i rozwoju regionalnego;
60. uważa, że wymogi dobrostanu zwierząt powinny być obowiązkowe w przyszłych programach rozwoju obszarów wiejskich; uważa ponadto, że europejska wartość dodana związana z wysokimi wymogami dobrostanu zwierząt powinna być odzwierciedlona w stawkach współfinansowania;
61. przypomina Komisji, że istnieje powiązanie między dobrostanem zwierząt a dobrobytem producentów; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dokonania inwestycji w

¹ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s.1-141.

projekty badania i opracowywania metod służących wspieraniu dobrobytu producentów, rozwijaniu usług zastępczych i poprawie opieki zdrowotnej dla producentów;

Przepisy ramowe

62. z zadowoleniem przyjmuje uwzględnienie w strategii europejskich przepisów ramowych w zakresie dobrostanu zwierząt, co sugerował Parlament, i wzywa Komisję do przedłożenia wniosku w powiązaniu z przewidzianą na 2013 r. zmianą dyrektywy 98/58/WE; uważa, że takie przepisy ramowe powinny być sformułowane w sposób jasny, po uprzedniej konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, i skupiać się na wkładzie i wynikach, oraz że powinny prowadzić do wyższego poziomu dobrostanu zwierząt;
63. podkreśla, że takie przepisy ramowe powinny być narzędziem do uproszczenia i zwiększenia efektywności istniejących przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt; zwraca uwagę, że głównym celem przepisów ramowych powinno być osiągnięcie stanu lepszego i ściślejszego przestrzegania istniejących przepisów w zakresie dobrostanu zwierząt;
64. przypomina, że procedury charakteryzują się nadmiernymi wymogami administracyjnymi, a biorąc pod uwagę ciągłe dążenie do uproszczenia administracyjnego, europejskie przepisy ramowe nie powinny zwiększać tych obciążeń;
65. przypomina, że zdaniem Parlamentu takie przepisy ramowe powinny opierać się na sprawdzonych podstawach naukowych i doświadczeniach, a także obejmować wszystkie zwierzęta utrzymywane i porzucone, w tym bezpieczne zwierzęta gatunków udomowionych; przypomina, że w zakresie gatunków zwierząt przeznaczonych do produkcji żywności Parlament nawoływał do dalszego rozwoju projektu Animal Welfare Quality pod względem jego uproszczenia i realizacji w praktyce;
66. uważa, że przepisy ramowe, ściśle powiązane z definicjami i zaleceniami opracowanymi przez OIE, przyczyniłyby się do zwiększenia konkurencyjności unijnych hodowców i właścicieli zwierząt na rynkach międzynarodowych, a także pomogłyby zapewnić uczciwą konkurencję na rynku wewnętrznym;
67. uważa, że europejskie przepisy ramowe w zakresie dobrostanu zwierząt powinny ustanawiać wspólny podstawowy poziom dobrostanu zwierząt w całej Unii Europejskiej, co jest istotnym czynnikiem warunkującym wolną i uczciwą konkurencję na rynku wewnętrznym, zarówno w przypadku produktów krajowych, jak i produktów przywożonych z państw trzecich; uważa jednak, że państwa członkowskie i regiony powinny mieć możliwość zezwolenia poszczególnym producentom lub grupom producentów na utworzenie dobrowolnych systemów wywierających głębsze skutki, z jednoczesnym zapobieganiem zaburzeniom konkurencji i ochroną konkurencyjności UE na rynkach międzynarodowych;
68. przypomina, że zdaniem Parlamentu takie przepisy ramowe nie powinny uniemożliwiać hodowcom tworzenia systemów dobrowolnych wykraczających poza przepisy UE i że takie systemy również powinny opierać się na podstawach naukowych i być promowane na zatwierdzonych i spójnych etykietach; wzywa Komisję do spełnienia swojego

komunikatu COM (2009)0584 poprzez badanie, któremu w razie potrzeby będą towarzyszyć wnioski ustawodawcze w zakresie ogólnounijnych systemów oznakowań dla produktów mięsnych i mlecznych, informujące konsumentów o metodzie hodowli i jej wpływie na dobrostan zwierząt w celu zapewnienia maksymalnie skutecznej i spójnej z zasadami przejrzystości strategii informowania konsumentów;

69. uważa, że europejskie przepisy ramowe w zakresie dobrostanu zwierząt powinny obejmować:
- a) wspólną definicję OIE i wspólne rozumienie dobrostanu zwierząt, a także ogólne cele oparte na badaniach naukowych;
 - b) zasadę obowiązku opieki ze strony wszystkich właścicieli i hodowców zwierząt, natomiast odpowiedzialność za zwierzęta bezpieczne powinna spoczywać na właścicielach i ostatecznie na władzach państw członkowskich z uwagi na zagrożenie zdrowia publicznego i bezpieczeństwa;
 - c) narzędzia informacyjne i wytyczne dla pracowników organów publicznych, dotyczące sposobu rozpoznawania problemów związanych z dobrostanem zwierząt w ramach pełnionych obowiązków;
 - d) wymóg przedstawienia dowodu kompetencji, według potrzeb, przy jednoczesnym uznawaniu umiejętności i wiedzy nabytej w praktyce lub podczas szkoleń przez wszystkich pracowników zajmujących się zwierzętami w ramach pełnienia swoich obowiązków zawodowych, wraz z odpowiednimi wymogami szkoleniowymi w zakresie konkretnych zadań związanych z dobrostanem zwierząt;
 - e) obowiązek przedkładania Komisji przez państwa członkowskie co dwa lata sprawozdań dotyczących wdrażania prawodawstwa UE w zakresie dobrostanu zwierząt, w tym planu działania na dwa kolejne lata, oraz wymóg bezzwłocznego publikowania przez Komisję tych sprawozdań wraz z ich streszczeniem;
 - f) skuteczne i terminowe działania przeciwko tym państwom członkowskim, które nie przedkładają sprawozdań lub nie realizują swoich obowiązków przeprowadzania kontroli i inspekcji;
 - g) stworzenie skoordynowanej europejskiej sieci dobrostanu zwierząt, która w oparciu o doświadczenia zdobyte w projekcie pilotażowym X/2012 wesprze kampanie informacyjne i edukacyjne, oceni wymogi w zakresie dobrostanu zwierząt na podstawie najnowszej wiedzy naukowej poddanej ocenie środowiska naukowego oraz skoordynuje unijny system wstępnego badania nowych technologii w zgodzie z istniejącymi programami wspieranymi przez Komisję, jej agencje i komitety;
 - h) strukturę przepisów sektorowych opartych na podstawach naukowych oraz środków nielegislacyjnych;
 - i) klauzulę rewizji umożliwiającą regularne dostosowywanie przepisów ramowych do nowych odkryć naukowych, przy jednoczesnym poszanowaniu konieczności zagwarantowania pewności prawa i uwzględnieniu okresu trwałości poczynionych

inwestycji;

70. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

UZASADNIENIE

Dobrostan zwierząt obecnie

Z ogromnym zadowoleniem przyjmuje się komunikat Komisji COM(2012)0006 w sprawie strategii Unii Europejskiej w zakresie ochrony i dobrostanu zwierząt na lata 2012–2015, szczególnie, że znalazło się w nim tak wiele aspektów rezolucji Parlamentu z dnia 5 maja 2010 r. Komunikat można uznać za otwarte drzwi, które – w przypadku podjęcia odpowiednich działań – mogą prowadzić do jasnego i jednakowego poziomu dobrostanu zwierząt w UE.

Wysoki poziom dobrostanu zwierząt to element zrównoważonego rozwoju i istotny czynnik ochrony zdrowia zwierząt, zdrowia publicznego oraz produktywności i konkurencyjności sektora hodowli w Europie. Jednak złożone europejskie i krajowe przepisy dotyczące dobrostanu zwierząt, wraz z brakiem odnośnych informacji, przyczyniają się do niepewności prawa, a nieprzestrzeganie przepisów i brak „prawnych kamieni milowych” zaburzą konkurencję. Z tego względu potrzebne jest nowe podejście do dobrostanu zwierząt, które musi opierać się na podstawach naukowych i sprawdzonym doświadczeniu zdobytym na przestrzeni ostatnich lat oraz w którym przepisy są łatwe do zrozumienia i kontrolowania.

Złożone i zróżnicowane przepisy dotyczące dobrostanu zwierząt

Chociaż nadal nie istnieje prawodawstwo dotyczące konkretnych aspektów dobrostanu zwierząt, na przykład zwierząt domowych i krów mlecznych, w perspektywie ogólnej obecnie nie brakuje przepisów związanych z dobrotanem zwierząt. Ponadto obecnie obowiązuje niezliczona ilość zróżnicowanych wymogów prawnych na poziomie krajowym. Nie istnieją wspólne definicje, a złożone zbiory przepisów i wymogów utrudniają zrozumienie zasad i praktyki dobrej hodowli i opieki nad zwierzętami przez poszczególnych właścicieli zwierząt i osoby zawodowo zajmujące się nimi. W rezultacie obecnie w UE warunki dobrostanu zwierząt bardzo różnią się pomiędzy poszczególnymi krajami i pomiędzy gatunkami zwierząt.

Nieprzestrzeganie i nieegzekwowanie przepisów

Ponadto nadal w znacznym stopniu nie przestrzega się części aktów prawnych dotyczących dobrostanu zwierząt, pomimo postępu osiągniętego w niektórych aspektach. Aktualny zbiór przepisów, wraz z długimi okresami przejściowymi i okresami wdrażania bez jakichkolwiek „prawnych kamieni milowych”, przyczynił się do nieprzestrzegania prawa, na przykład dyrektywy Rady 1999/74/WE w sprawie ochrony kur niosek. Obecnie pojawia się również zagrożenie, że analogiczna sytuacja wystąpi w przypadku dyrektywy Rady 2008/120/WE w sprawie ochrony świń oraz dyrektywy 76/768/EWG („dyrektywa o kosmetykach”). Kolejnym przykładem nienależytej ochrony dobrostanu zwierząt jest nadużywanie odstępstwa ustanowionego dla uboju bez ogłuszania do celów religijnych lub rytualnych, co powoduje niepotrzebne cierpienie zwierząt i wprowadza konsumentów w błąd.

Wyraźnie widać, że Komisja nie dysponuje potencjałem i zasobami wystarczającymi dla zapewnienia odpowiedniego egzekwowania przepisów. Niemniej jednak od samej Komisji

można by oczekiwać przestrzegania prawa. Niektóre działania określone w planie działania na lata 2006–2010, na przykład dwa sprawozdania dotyczące świń, nie zostały ukończone. Ponadto należy dostosować harmonogram nowych działań do terminów określonych w obowiązującym prawodawstwie¹.

Nowa strategia

Zakres

Z dużym zadowoleniem przyjmuje się kompleksowe podejście przyjęte przez Komisję. Dzięki kompleksowemu podejściu pojawia się margines wprowadzenia usprawnień w zakresie na przykład dobrostanu zwierząt domowych, nawet jeżeli nie możemy zapomnieć, że w Europie to rolnicy zajmują się około 95% zwierząt udomowionych – wraz z przewoźnikami, inspektorami, weterynarzami itp.

Godne ubolewania jest jednak to, że Komisja nie uwzględniła związku między dobrostanem zwierząt a zdrowiem publicznym. Do niniejszej strategii należałoby również zastosować podejście „jedno zdrowie”, ponieważ dobra hodowla zwierząt – w tym zwierząt domowych – to narzędzie ograniczania rozprzestrzeniania się chorób i oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

Spójność polityki i koordynacja środków finansowych

Kolejną wadą strategii jest brak odpowiedniego budżetu na wymienione działania. W swojej rezolucji z dnia 5 maja 2010 r. Parlament wyraźnie wezwał do uwzględnienia odpowiedniego wsparcia finansowego dla nowej strategii. Dlatego niezwykle istotne jest podjęcie przez Komisję wszelkich wysiłków, za pomocą spójnej polityki, w celu zwiększenia środków dostępnych na rzecz dobrostanu zwierząt w Europie.

Na przykład dobrostanowi zwierząt należy poświęcić większą uwagę w unijnej polityce konsumenckiej, ramowych programach badań oraz w WPR, o ile to właściwe (oczywiście nigdy właściwe nie będzie uwzględnienie w WPR płatności na koty i psy w obszarach miejskich). Inwestycje w dobrostan zwierząt są kosztowne i właśnie dlatego bardzo istotne jest zapewnienie odpowiedniego charakteru i wieloletniej trwałości budynków, technologii itd. Nadal występują nierówności w łańcuchu żywności, w którym producenci pierwotni znajdują się w niekorzystnej sytuacji, a nierówności te ograniczają zakres inwestycji w dobrostan zwierząt na poziomie gospodarstw rolnych. Należałoby to wziąć pod uwagę w

¹ Na przykład w dyrektywie 2007/43/WE w sprawie kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa ustanawia się datę 30 czerwca 2012 r. jako ostateczny termin przedłożenia sprawozdania dotyczącego dobrostanu kurcząt, w tym opracowania wskaźników dobrostanu – a nie rok 2015, jak sugeruje się w strategii. „Dobrostan zwierząt oznacza sposób, w jaki zwierzęta radzą sobie z warunkami, w których żyją. Poziom dobrostanu zwierzęcia jest wysoki, jeżeli (na podstawie dowodów naukowych) jest ono zdrowe, spokojne, dobrze odżywione, bezpieczne, zdolne do wyrażania wrodzonych zachowań i nie cierpi z powodu nieprzyjemnych stanów, na przykład bólu, strachu i stresu. Wysoki poziom dobrostanu zwierząt wymaga zapobiegania chorobom i opieki weterynaryjnej, odpowiedniego schronienia, postępowania, odżywiania, humanitarnego traktowania oraz humanitarnego sposobu uboju. Dobrostan zwierząt odnosi się do stanu, w jakim znajduje się zwierzę; sposób traktowania zwierząt objęty jest innymi definicjami, na przykład opieką nad zwierzętami, hodowlą zwierząt czy humanitarnym traktowaniem”.

nowej strategii.

Być może warto również zwrócić uwagę, że spójność polityki wynika z art. 7 traktatu i w rzeczywistości nie jest kwestią decyzji politycznej. Ponieważ art. 13 traktatu zobowiązuje państwa członkowskie do zwrócenia pełnej uwagi na dobrostan zwierząt, ich obowiązkiem jest rozważenie działań w innych dziedzinach polityki, które mogłyby wesprzeć dobrostan zwierząt i zapobiec jakimkolwiek negatywnym wpływom innych dziedzin polityki na zwierzęta.

W tym kontekście bardzo istotne znaczenie ma dalsze dbanie przez Komisję o to, by zagrożenia dobrostanu zwierząt były traktowane priorytetowo w jej polityce handlowej oraz dwustronnych i międzynarodowych umowach handlowych, a także zapewnienie promowania dobrostanu zwierząt w państwach trzecich poprzez uwzględnienie analogii do norm UE jako wymogu wobec produktów importowanych.

Dobrostan zwierząt w przyszłości

Nauka

W dziedzinie dobrostanu zwierząt mamy do czynienia z intensyfikacją badań prowadzonych w okresie ostatniego dziesięciolecia zarówno w UE, jak i w innych regionach; przykładem takich działań jest projekt „Welfare Quality”. Ten stale powiększający się zasób wiedzy naukowej jest najlogiczniejszą podstawą strategii i prawodawstwa w dziedzinie dobrostanu zwierząt. Istotne jest wykorzystanie tej wiedzy we wszystkich aspektach opieki nad zwierzętami, począwszy od rozwoju nowych technologii i budowania pomieszczeń dla zwierząt, przez badania wstępne, aż po ogólny nadzór i kontrolę dobrostanu zwierząt w Unii.

Egzekwowanie przepisów

Jak już wyżej wspomniano, największym pojedynczym problemem w zakresie dobrostanu zwierząt w Europie jest obecnie nieprzestrzeganie i nieegzekwowanie przepisów. W przyszłym prawodawstwie powinny znaleźć się „prawne kamienie milowe” w okresach przejściowych, aby dać Komisji szansę dokonania oceny postępu osiągniętego w procesie wdrażania i podjęcia w razie konieczności aktywnych działań. Nie wystarczy wyłącznie czekać, aż dojdzie do naruszenia, a następnie skierować sprawę do Trybunału UE.

Ponadto nasze zwierzęta potrzebują swoistego „FBI”, które kontrolowałoby sposób przeprowadzania przez państwa członkowskie własnych inspekcji. Dlatego Biuro ds. Żywności i Weterynarii musi uzyskać dodatkowe środki, by móc odpowiednio kontrolować inspekcje dobrostanu zwierząt przeprowadzane przez państwa członkowskie celem badania i karania przypadków nieprzestrzegania przepisów. Jednak największą odpowiedzialność za właściwe egzekwowanie ponoszą państwa członkowskie, które muszą dysponować odpowiednią liczbą właściwie wyszkolonych inspektorów dobrostanu zwierząt.

Kolejnym ważnym narzędziem jest przejrzystość. Komisja i państwa członkowskie już obecnie mają ustanowiony w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 obowiązek zapewnienia i publikowania porównywalnych informacji w sprawie dobrostanu zwierząt w UE. Rozporządzenie wyraźnie zobowiązuje państwa członkowskie do przyjęcia wieloletnich

planów kontroli oraz corocznego przedkładania Komisji sprawozdań. Wydaje się, że nie w pełni korzystano z przedmiotowego rozporządzenia, a Komisja powinna zastanowić się nad sposobami podejmowania skutecznych działań przeciwko przypadkom nieprzestrzegania przepisów, na przykład systemem podawania informacji do publicznej wiadomości.

Komunikacja

Zasadniczym warunkiem uzyskania jednolitych standardów dobrostanu zwierząt w UE jest zapewnienie dokładnych, konkretnych i kompleksowych szkoleń, informacji i wytycznych, które dotrą do osób na co dzień zawodowo zajmujących się zwierzętami. Informacje powinny obejmować zarówno przepisy, jak i leżącą u ich podstaw wiedzę naukową.

Dla zagwarantowania zrozumienia tych informacji oraz dostępu do nich dla osób na co dzień zawodowo zajmujących się zwierzętami konieczne jest dostosowanie i udostępnienie informacji na szczeblu regionalnym i lokalnym. W tym zakresie istotną rolę mogłaby odegrać europejska skoordynowana sieć centrów dobrostanu zwierząt.

Europejskie przepisy ramowe w zakresie dobrostanu zwierząt

W swoim komunikacie Komisja uwzględniła pomysł Parlamentu dotyczący europejskich przepisów ramowych w zakresie dobrostanu zwierząt. Podstawowymi założeniami takich przepisów są jasność, uproszczenie i wykonalność w praktyce w oparciu o podstawę naukową.

Takie przepisy zwiększyłyby również konkurencyjność, zarówno na rynku wewnętrznym, jak i w handlu z państwami trzecimi, a także podniosłyby jakość produktów pochodzenia zwierzęcego. Dzięki wspólnemu i dobrze wdrożonemu poziomowi dobrostanu zwierząt w Europie być może Unii Europejskiej będzie łatwiej domagać się, by import z państw trzecich spełniał analogiczne normy.

Planowany na 2013 r. przegląd dyrektywy Rady 98/58/WE będzie doskonałą okazją do rozszerzenia, wyjaśnienia i wzmocnienia przedmiotowej dyrektywy poprzez przekształcenie jej w przepisy ramowe. Jak Komisja przyznała w swoim komunikacie, należy skoncentrować się na środkach opartych na rezultatach. Z ogromnym zadowoleniem przyjmuje się to podejście, ale należy zwrócić uwagę, że takie wskaźniki powinny być wykorzystane jako uzupełnienie postanowień dotyczących oceny stanu wyjściowego w zakresie jego jakości, a nie jako alternatywa wobec nich. Nie można zignorować stanu wyjściowego, na przykład systemu pomieszczeń dla zwierząt czy dostatecznej ilości miejsca, ponieważ jeżeli jest on słaby, niemożliwe będzie osiągnięcie dobrych rezultatów w zakresie dobrostanu.

Przepisy ramowe tworzą jednakowe warunki konkurencji dzięki wspólnym definicjom i rozumieniu dobrostanu zwierząt. Analogicznie do struktury ogólnych przepisów dotyczących żywności (rozporządzenie (WE) nr 178/2002) stanowiłyby one wspólną podstawę. Jednak nie powinny uniemożliwiać producentom tworzenia systemów dobrowolnych, które wykraczałyby poza przepisy UE, pod warunkiem że takie systemy również opierałyby się na podstawach naukowych.

Rozsądne byłoby rozpoczęcie przepisów ramowych od globalnej definicji dobrostanu

zwierząt, opracowanej przez OIE. Oprócz ogólnych celów opartych na podstawach naukowych powinny one również zawierać zasadę obowiązku opieki. Kluczowe znaczenie ma przypisanie do każdego zwierzęcia, o którym mowa w przepisach ramowych, osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za nie na każdym etapie łańcucha. W przypadku zwierząt porzuconych, w tym bezpańskich przedstawicieli gatunków udomowionych, odpowiedzialność za nie powinna spoczywać na władzach państw członkowskich, ponieważ takie zwierzęta stanowią również zagrożenie dla zdrowia publicznego (np. wścieklizna). W odniesieniu do każdej osoby zajmującej się zwierzętami w ramach jej obowiązków zawodowych powinien obowiązywać wymóg kompetencji, wraz z odpowiednimi szkoleniami, o ile to konieczne. Od osób takich jak na przykład rolnicy i przewoźnicy zwierząt, którzy bez odpowiedniego doświadczenia chcieliby zacząć prowadzić działalność gospodarczą, należałoby wymagać certyfikatu lub innego poświadczenia kompetencji. Ponadto należy stworzyć system wstępnego sprawdzania zezwoleń na budowę lub modernizację pomieszczeń dla zwierząt.

Analogicznie do wymogów określonych w rozporządzeniu kontrolnym ((WE) nr 882/2004) państwa członkowskie powinny mieć obowiązek przedkładania Komisji corocznego sprawozdania w sprawie wdrażania prawodawstwa europejskiego w zakresie dobrostanu zwierząt, w tym planu działania na kolejny rok. Komisja powinna bezzwłocznie publikować te sprawozdania wraz ze sprawozdaniem podsumowującym informacje przekazane przez państwa członkowskie.

Przestrzeganie przepisów jest obowiązkiem przede wszystkim państw członkowskich, które muszą wprowadzić odstrasżające i skuteczne sankcje. Jednak przepisy ramowe muszą obejmować również narzędzia umożliwiające Komisji podjęcie skutecznych działań przeciwko tym państwom członkowskim, które nie przedkładają swoich sprawozdań lub zaniedbują swoje obowiązki.

Przepisy ramowe powinny określać warunki utworzenia skoordynowanej europejskiej sieci dobrostanu zwierząt. Sieć ta nie powinna zastępować lub powielać zadań już wykonywanych przez Komisję i jej agencje, na przykład EFSA. Powinna raczej, w oparciu o doświadczenia zdobyte w trakcie projektu pilotażowego w 2012 r., pełnić rolę wspierającą za pomocą informacji i kształcenia, oceniać wymogi dobrostanu zwierząt na podstawie najnowszej wiedzy naukowej, a także koordynować unijny system wstępnego badania nowych technologii.

Przepisom ramowym powinno towarzyszyć specyficzne dla danej kategorii lub wertykalne prawodawstwo w celu wypełnienia luk tam, gdzie takich przepisów brakuje, jak to ma miejsce w przypadku krów mlecznych, zwierząt domowych itp. Prawodawstwo to musi również opierać się na podstawach naukowych oraz być łatwe w interpretacji i praktycznym stosowaniu.

Istotne znaczenie ma również dokonywanie regularnego przeglądu przepisów ramowych i dostosowywanie ich do nowych, istotnych odkryć naukowych, przy jednoczesnym zabezpieczeniu pewności prawa, a wszystko powinno być podporządkowane nadrzędnemu celowi, jakim jest zmiana, uproszczenie i wyjaśnienie wymogów dobrostanu zwierząt w Europie.

05.6.2012

OPINIA KOMISJI OCHRONY ŚRODOWISKA NATURALNEGO, ZDROWIA PUBLICZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOCI

dla Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi

w sprawie strategii Unii Europejskiej w zakresie ochrony i dobrostanu zwierząt na lata 2012–2015
(2012/2043(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Kartika Tamara Liotard

WSKAZÓWKI

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności zwraca się do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. przypomina, że art. 13 traktatu ma zastosowanie ogólne, w związku z czym jego postanowienia są równie ważne, jak postanowienia dotyczące ochrony środowiska i konsumentów, oraz prawnie nadrzędne wobec wszystkich polityk rynku wewnętrznego; podkreśla, że strategia UE w zakresie dobrostanu zwierząt musi w konsekwencji obejmować inicjatywy, działania i instrumenty, tak aby zapewnić uwzględnienie dobrostanu wszystkich zwierząt we wszystkich obszarach polityki;
2. z zadowoleniem przyjmuje strategię Unii Europejskiej w zakresie ochrony i dobrostanu zwierząt na lata 2012–2015, lecz z ubolewaniem stwierdza, że w tej strategii nie wyjaśniono znaczenia zdrowych zwierząt dla zdrowia publicznego, promowanego w ramach koncepcji „Animals + Humans = One Health”, ani nie przedstawiono związku pomiędzy zdrowiem a dobrostanem zwierząt;
3. wyraża głębokie ubolewanie, że Komisja nie przedłożyła w ramach strategii nowych wniosków ustawodawczych mających na celu poprawę dobrostanu zwierząt w UE; uznaje, że lepsze egzekwowanie ma kluczowe znaczenie dla poprawy dobrostanu zwierząt w UE, lecz nalega na przedstawienie nowego prawodawstwa w celu poprawy obecnych standardów w zakresie dobrostanu zwierząt;

4. podkreśla, że poprawa dobrostanu zwierząt ma wpływ na bezpieczeństwo żywności oraz pociąga za sobą korzyści gospodarcze na rzecz łańcucha żywnościowego;
5. z zadowoleniem przyjmuje uwzględnienie w strategii europejskiej ustawy ramowej o dobrostanie zwierząt, pod warunkiem, że tego rodzaju ramy prawne nie osłabiają istniejących regulacji krajowych, a zasada pomocniczości zostanie poddana gruntownej kontroli; ponownie podkreśla, że taka ustawa ramowa powinna opierać się na aktualnym stanie nauki i obejmować wszystkie zwierzęta, zarówno domowe, jak i dzikie, a także zwierzęta dzikie trzymane w ogrodach zoologicznych i oceanariach oraz inwazyjne gatunki obce; z zadowoleniem przyjmuje ponadto uznanie konieczności lepszego informowania całego społeczeństwa o ochronie zwierząt;
6. podkreśla potrzebę poprawy dobrostanu zwierząt przez utrzymanie i opracowanie strategii politycznych i norm prawnych w dziedzinie chowu zwierząt gospodarskich, transportu żywych zwierząt (nazywanego również żywym eksportem), ochrony gatunków dzikich oraz wykorzystywania zwierząt w badaniach i badaniach laboratoryjnych;
7. wzywa Komisję, aby w przypadkach, w których istniejące dowody naukowe jasno wskazują na problemy związane z dobrostanem zwierząt i transportem zwierząt, przyjmowała i wprowadzała nowe instrumenty polityki, takie jak prawodawstwo właściwe dla gatunków i wskaźniki dobrostanu zwierząt oparte na rezultatach oraz kryteriach związanych z systemem oceny ryzyka stosowanym w dziedzinie bezpieczeństwa żywności, w celu rozwiązania tych problemów, z uwzględnieniem lepszego rozłożenia kosztów ochrony zwierząt w całym łańcuchu żywnościowym, w szczególności w przypadkach dotyczących bydła mlecznego, ryb utrzymywanych w gospodarstwie rybackim i transportu żywych zwierząt; należy się przy tym powołać na opinię naukową EFSA;
8. ubolewa, że strategia nie promuje wysokich standardów w zakresie dobrostanu zwierząt poprzez wykorzystanie możliwości dostępnych w ramach takich strategii politycznych jak zrównoważona konsumpcja i produkcja, zielone zamówienia publiczne i społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw;
9. podkreśla, że działania objęte strategią muszą uwzględniać:
 - zmianę rozporządzenia 1/2005, w tym przedłożenie wniosku dotyczącego ograniczenia czasu transportu zwierząt gospodarskich do 8 godzin, wymaganą m.in. na mocy oświadczenia pisemnego nr 49/2011 przyjętego w dniu 15 marca 2011 r. oraz przez ponad 1 100 000 sygnatariuszy petycji w sprawie 8-godzinnego czasu transportu zwierząt oraz faktyczny krok w kierunku uproszczenia obowiązujących przepisów prawnych oraz zmniejszenia kosztów administracyjnych, przy zapewnieniu odpowiedniej elastyczności na rzecz podmiotów gospodarczych;
 - wniosek ustawodawczy przewidujący zakaz klonowania i wprowadzania do obrotu produktów pochodzących z klonowanych zwierząt i ich potomstwa;
 - wniosek ustawodawczy przewidujący zakaz genetycznej modyfikacji zwierząt i wprowadzania do obrotu produktów pochodzących z genetycznie zmodyfikowanych zwierząt i ich potomstwa;

- wniosek ustawodawczy określający minimalne normy ochrony zarówno bydła, jak i królików;
 - przyjęcie przepisów wprowadzających obowiązek informowania konsumentów, za pomocą informacji na etykietach, o metodzie uboju;
 - przyjęcie wytycznych UE lub przepisów wykonawczych w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania;
 - wdrożenie Europejskiej deklaracji w sprawie metod alternatywnych dla chirurgicznej kastracji świń;
10. uważa, że w europejskiej ustawie ramowej o dobrostanie zwierząt należy uwzględnić problem bezpiecznych zwierząt, który jest szczególnie poważny w południowych i wschodnich państwach członkowskich UE, przez wdrożenie skutecznych środków sterylizacji; wzywa Unię Europejską i państwa członkowskie do ratyfikowania Europejskiej Konwencji o Ochronie Zwierząt Domowych;
11. uważa, że europejska ustawa ramowa o dobrostanie zwierząt powinna obejmować środki mające na celu rozwiązanie problemu dotyczącego posiadania schwytanego dzikiego ptactwa lub dzikiego ptactwa pochodzącego z hodowli ptaków wykorzystywanych w niektórych państwach członkowskich jako żywe przynęty w polowaniu na ptaki wędrowne i trzymania tego ptactwa w warunkach niezgodnych z jego środowiskiem naturalnym;
12. zachęca Komisję do jak najszybszego przyjęcia ogólnoeuropejskiej strategii w zakresie rozwoju i wykorzystania metod alternatywnych wobec badań na zwierzętach, w kontekście zmian prawodawstwa Unii i w kontekście nowych technologii, w tym m.in. nanotechnologii i klonowania; ponownie podkreśla jednak, że bezpieczeństwo konsumentów w dalszym ciągu musi mieć priorytetowe znaczenie; popiera wprowadzenie od marca 2013 r. zakazu sprzedaży nowych kosmetyków testowanych na zwierzętach oraz apeluje do Komisji o nieprzesuwanie tego terminu i o nieprzyznawanie żadnych zwolnień;
13. wzywa Komisję do czynnego wsparcia odpowiednich funkcji laboratorium referencyjnego UE (Wspólnego Centrum Badawczego) w zakresie opracowywania strategii i badań naukowych w celu zidentyfikowania obszarów priorytetowych dla zastąpienia technik przeprowadzania badań naukowych na zwierzętach, w tym przez określenie działania toksycznego dla ludzi i dróg rozprzestrzeniania się chorób oraz opracowanie właściwych dla ludzi komputerowych modeli chorób i takich samych modeli in vitro;
14. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia, by w programie w zakresie badań naukowych „Horyzont 2020” przewidziane zostały odpowiednie możliwości badawcze w dziedzinie ochrony różnorodności biologicznej, handlu gatunkami dzikimi, opracowania i walidacji alternatyw dla badań na zwierzętach oraz wpływu rozwijających się technologii takich jak m.in. nanotechnologia i klonowanie;
15. wzywa Komisję do gruntownego zbadania wpływu obecnych nie zrównoważonych metod produkcji zwierząt gospodarskich na zdrowie zwierząt, zdrowie ludzi i środowisko naturalne oraz do zapewnienia, aby planowane w strategii efekty synergii z WPR

doprowadziły do większego wsparcia zrównoważonych systemów produkcyjnych uwzględniających poziom dobrostanu zwierząt, które przyczynią się w ten sposób również do zapobiegania zagrożeniom związanym z rozprzestrzenianiem się chorób i opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe; zaleca, aby oprzeć się na doświadczeniach zdobytych w praktyce – powinno to obejmować sporządzenie sprawozdania oceniającego zakres rutynowego profilaktycznego, nielecniczego wykorzystania antybiotyków w rolnictwie, a także stosowanie systemów monitorowania i zgłaszania funkcjonujących na tym obszarze we wszystkich państwach członkowskich;

16. zwraca się do Rady, aby zagwarantowała znaczącą poprawę dobrostanu zwierząt przez rozwój obszarów wiejskich, a w szczególności przez zapewnienie odpowiedniego sfinansowania płatności z tytułu dobrostanu zwierząt oraz zapewnienie, aby wszystkie programy rozwoju obszarów wiejskich przewidziane na lata 2014–2020 obejmowały środki na rzecz dobrostanu zwierząt;
17. podkreśla potrzebę zapewnienia w ramach WPR po roku 2013 wsparcia rolników, którzy stosują wyższe standardy w zakresie dobrostanu zwierząt wykraczające poza zasadę wzajemnej zgodności, oraz przyjęcia konkretnych środków, tak aby umożliwić rolnictwu UE przejście z przemysłowej hodowli zwierząt na bardziej zrównoważone, przyjazne środowisku i humanitarne formy hodowli zwierząt;
18. wzywa Komisję i państwa członkowskie do skorzystania z zasady wzajemnej zgodności jako narzędzia służącego poprawie egzekwowania przepisów UE o dobrostanie zwierząt; uważa w tym względzie, że standardy UE w zakresie ochrony zwierząt trzymanyh w celach hodowlanych należy uwzględnić w ramach zasady wzajemnej zgodności oraz że kary powinny być dostatecznie wysokie, aby zniechęcały;
19. podkreśla jasny związek pomiędzy zdrowiem zwierząt i ludzi oraz ochroną środowiska, a także wzywa Komisję do uwzględnienia kwestii dobrostanu zwierząt wśród celów przyszłego siódmego programu działań w zakresie środowiska naturalnego przez zapewnienie w szczególności uwzględnienia strategii i działań zmierzających do zmniejszenia przypadków wykorzystywania zwierząt w badaniach naukowych, ochrony dzikich zwierząt, skutecznej ochrony i poprawy stanu bioróżnorodności oraz do promowania zrównoważonej produkcji zwierząt gospodarskich;
20. wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do przedsięwzięcia niezbędnych środków mających na celu pouczenie stron zainteresowanych w zakresie wymogów dotyczących trzymania gatunków dzikich zwierząt w niewoli oraz do zapewnienia skutecznej realizacji programu wzbogacania gatunków oferującego właściwą stymulację psychiczną i fizyczną w celu poprawy dobrostanu dzikich zwierząt trzymanyh w niewoli; wzywa do szybkiego i dokładnego wdrożenia dyrektywy w sprawie ogrodów zoologicznych oraz domaga się, aby pracownicy i weterynarze pracujący w ogrodach zoologicznych byli odpowiednio przeszkoleni i posiadali odpowiednie kwalifikacje;
21. popiera zasadę znakowania produktów żywnościowych spełniających bardziej rygorystyczne normy dobrostanu zwierząt niż te wymagane przez prawo; wzywa Komisję do wykorzystania swojego sprawozdania COM (2009)584 przez przedłożenie wniosków ustawodawczyh dotyczących ogólnounijnych systemów oznakowania produktów mięsnych i mlecznych oraz jaj w produktach przetworzonych, a zatem do informowania

konsumentów o stosowanych metodach hodowlanych i o ich wpływie na dobrostan zwierząt, aby proces udzielania konsumentom informacji był maksymalnie skuteczny i spójny;

22. wzywa Komisję do wprowadzenia oznakowania mięsa pochodzącego z uboju bez ogłuszenia;
23. wzywa Komisję do zorganizowania skierowanej do konsumentów zakrojonej na szeroką skalę kampanii informacyjnej poświęconej europejskim przepisom dotyczącym ochrony zwierząt oraz do poinformowania przy tym o zmianach wymaganych przez europejskich producentów, tak aby podnieść świadomość konsumentów na temat przyczyn wzrostu cen i lepiej uwidocznili wysiłki oraz zwiększyć wartość dodaną produkcji;
24. przypomina o roli, jaką mogłaby odegrać skoordynowana sieć centrów dobrostanu zwierząt w UE w zakresie udzielania znaczącego, wysokiej jakości, profesjonalnego i spójnego wsparcia państwom członkowskim i innym stronom zainteresowanym w zakresie najlepszych praktyk w dziedzinie dobrostanu zwierząt.
25. z zadowoleniem przyjmuje wyrażony przez Komisję zamiar zajęcia się kwestią zgodności przepisów o dobrostanie zwierząt w trybie pilnym; zachęca Komisję do uwzględnienia w każdym wniosku ustawodawczym w tym zakresie zobowiązania państw członkowskich do opracowania planów wdrożeniowych, a także do wprowadzenia systemów wczesnej identyfikacji państw członkowskich, które mają trudności z dotrzymaniem ostatecznych terminów, wraz z możliwością interwencji w razie przekroczenia terminów;
26. wzywa Komisję do przyznania najwyższego priorytetu dobrostanowi zwierząt w kontekście negocjacji w ramach WTO (Światowej Organizacji Handlu) oraz umów dwustronnych;
27. wzywa Komisję do wymagania, w ramach negocjacji w sprawie dwustronnych umów handlowych z państwami trzecimi, przestrzegania europejskich przepisów dotyczących ochrony zwierząt, zarówno w odniesieniu do wywozu zwierząt hodowlanych, jak i produktów mięsnych przeznaczonych na rynek wspólnotowy.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	30.5.2012
Wynik głosowania końcowego	+ : 33 - : 16 0 : 11
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Milan Cabrnock, Martin Callanan, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthias Grootte, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Klač, Holger Kraemer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Andres Perello Rodriguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Salvatore Tatarella, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Sabine Wils
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Inés Ayala Sender, Gaston Franco, James Nicholson, Justas Vincas Paleckis, Vittorio Prodi, Britta Reimers, Michèle Rivasi, Alda Sousa, Bart Staes, Marita Ulvskog, Andrea Zannoni

10.5.2012

OPINIA KOMISJI PETYCJI

dla Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi

w sprawie strategii Unii Europejskiej w zakresie ochrony i dobrostanu zwierząt na lata 2012–2015
(2012/2043(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Victor Boștinaru

WSKAZÓWKI

Komisja Petycji zwraca się do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. ubolewa nad tym, że choć program działań na rzecz dobrostanu zwierząt jest realizowany za pośrednictwem specjalnych aktów prawnych, nadal istnieje zbyt wiele obszarów, w których brakuje szczegółowego prawodawstwa UE;
2. zaznacza, że dobrostan zwierząt jest kwestią złożoną i wielowątkową, mającą znaczenie dla polityki międzynarodowej i krajowej, obejmującą istotne aspekty etyczne, naukowe, ekonomiczne, kulturowe i polityczne;
3. zwraca uwagę na ciągle wzrastającą liczbę petycji składanych przez europejskich obywateli ze wszystkich państw członkowskich, którzy domagają się zaostrzenia celowych i szczegółowych przepisów w sprawie ochrony i dobrostanu zwierząt, zwłaszcza w parkach i ogrodach zoologicznych, w celu usunięcia licznych istniejących luk prawnych;
4. z zadowoleniem przyjmuje wyznaczony przez Komisję cel, jakim jest rozważenie wykonalności wprowadzenia uproszczonych przepisów UE dotyczących dobrostanu zwierząt w odniesieniu do wszystkich zwierząt utrzymywanych w ramach działalności gospodarczej, w tym, w stosownych przypadkach, zwierząt domowych; stoi jednak na stanowisku, że pierwszym krokiem powinno być egzekwowanie przestrzegania istniejących przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt, i podkreśla potrzebę wdrożenia w okresie przejściowym w przyszłym prawodawstwie dotyczącym dobrostanu zwierząt „prawnych kamieni milowych”;
5. zwraca uwagę na to, że w swoich petycjach niektórzy europejscy obywatele protestują

przeciwko walkom byków oraz innym pokazom, które powodują u zwierząt niepotrzebny stres i podczas których krzywdzi się lub zabija zwierzęta;

6. wskazuje na to, że według szacunków populacja psów i kotów w UE liczy ok. 100 milionów zwierząt oraz że nie istnieją przepisy UE dotyczące dobrostanu zwierząt domowych; wzywa w związku z tym Komisję do promowania dobrostanu zwierząt domowych, zgodnie z konkluzjami Rady z 2010 r. w sprawie dobrostanu kotów i psów, poprzez zapewnienie minimalnych standardów ich traktowania i ochrony oraz obowiązkowej rejestracji i systemu mikroczipów;
7. podkreśla, że obowiązkowe znakowanie zwierząt hodowlanych jedynie w połączeniu ze skutecznym i pewnym systemem rejestracji zwierząt zapewnia identyfikację zwierząt i jest istotnym elementem skutecznej kontroli zdrowia i dobrostanu zwierząt, który przyczynia się do odpowiedzialnej hodowli zwierząt i ochrony zdrowia społeczeństwa;
8. uważa, że w europejskich przepisach ramowych w zakresie dobrostanu zwierząt należy uwzględnić środki na rzecz rozwiązania problemu niebezpiecznych zwierząt, który jest szczególnie poważny we wschodnich i południowych państwach członkowskich UE, oraz domaga się, aby przydzielono środki finansowe UE na rzecz podjęcia skutecznych działań w zakresie sterylizacji i kastracji; wzywa Unię Europejską i państwa członkowskie do ratyfikacji Europejskiej konwencji o ochronie praw zwierząt domowych i włączenia jej postanowień do krajowych systemów prawnych;
9. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia kompleksowych strategii zarządzania populacją psów, uwzględniających takie środki jak przepisy dotyczące kontrolowania psów i przepisy przeciwdziałające przemocy, wsparcie na rzecz procedur weterynaryjnych, w tym szczepień przeciwko wściekliznie i sterylizacji, jako niezbędnej do ograniczania liczby niechcianych psów, a także na rzecz promowania odpowiedzialności wśród właścicieli zwierząt domowych, zgodnie z wnioskiem wyrażonym w pisemnym oświadczeniu nr 0026/2011 przyjętym przez Parlament Europejski;
10. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia niezbędnych środków w celu zapewnienia stosowania dyrektywy Rady 1999/22/WE dotyczącej przetrzymywania dzikich zwierząt w zoo;
11. podkreśla potrzebę ustanowienia skuteczniejszych środków ochrony zwierząt przeznaczonych do uboju, które są wywożone z UE do państw trzecich;
12. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia skuteczniejszego wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań;
13. wskazuje na obawy europejskich obywateli wyrażane za pośrednictwem petycji do Parlamentu, dotyczące nadużywania przepisów dopuszczających ubój bez ogłuszania w UE; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia skuteczniejszego egzekwowania przepisów oraz do dopuszczenia uboju bez ogłuszania wyłącznie ze zrozumiałych względów religijnych i z zastosowaniem surowych przepisów dopuszczających wyjątki;

14. wzywa do lepszego informowania konsumentów o metodach wytwarzania produktów lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz ich wpływie na dobrostan zwierząt poprzez odpowiednie przejrzyste etykiety i ulotki dołączane do opakowania oraz obowiązkowe zamieszczanie informacji o kraju pochodzenia zwierzęcia i oznakowaniu produktów;
15. podkreśla, że europejscy obywatele regularnie składają w Parlamencie petycje w sprawie nieegzekwowania przez państwa członkowskie przepisów rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt; wzywa w związku z tym Komisję do podejmowania skutecznych interwencji w przypadku wykrycia przypadków nieprzestrzegania przepisów;
16. z zadowoleniem przyjmuje zamiar uwzględnienia przez Komisję dobrostanu zwierząt w dwustronnych umowach handlowych i na forach współpracy i wzywa do tego, by wszelkie takie przepisy stały się wiążące zgodnie z mechanizmami rozstrzygania sporów przewidzianymi w umowach o wolnym handlu; z zadowoleniem przyjmuje również chęć zbadania przez Komisję tego, w jaki sposób dobrostan zwierząt może zostać lepiej ujęty w europejskiej polityce sąsiedztwa;
17. wzywa do wprowadzenia obowiązku jak najczęstszego stosowania metod alternatywnych bez wykorzystywania zwierząt i za każdym razem, gdy jest to możliwe z naukowego punktu widzenia, aby ograniczyć do minimum eksperymenty wiążące się z dotkliwym i długotrwałym cierpieniem zwierząt, jak określono w dyrektywie 2010/63/UE w sprawie ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych.
18. wzywa Komisję do zwiększenia zakresu obowiązków dotyczących koordynacji i promowania rozwijania i stosowania metod alternatywnych, jeśli chodzi o procedury z użyciem zwierząt w obszarze badań podstawowych i stosowanych oraz badań regulacyjnych, o których mowa w załączniku VII do dyrektywy 2010/63/UE, przez aktywne wspieranie odpowiednich funkcji ustalania strategii i funkcji badawczych laboratorium referencyjnego UE (Wspólne Centrum Badawcze) w celu określenia obszarów priorytetowych dla zastępowania technik prowadzenia badań na zwierzętach;

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	8.5.2012
Wynik głosowania końcowego	+ : 17 - : 0 0 : 0
Posłowie obecni w trakcie głosowania końcowego	Elena Băsescu, Heinz K. Becker, Victor Boştinaru, Simon Busuttil, Ágnes Hankiss, Iliana Malinova Iotova, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Erminia Mazzoni, Judith A. Merkies, Ana Miranda, Nikolaos Salavrakos
Zastępca(-y) obecny(-i) w trakcie głosowania końcowego	Daniel Caspary, Kinga Göncz, Cristian Dan Preda, Keith Taylor
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Krzysztof Lisek

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	19.6.2012
Wynik głosowania końcowego	+ : 34 - : 3 0 : 4
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Liam Aylward, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Vasilica Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Hynek Fajmon, Iratxe García Pérez, Julie Girling, Béla Glattfelder, Sergio Gutiérrez Prieto, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Elisabeth Jeggler, Elisabeth Köstinger, George Lyon, Gabriel Mato Adrover, Mairead McGuinness, Mariya Nedelcheva, Wojciech Michał Olejniczak, Georgios Papastamkos, Marit Paulsen, Britta Reimers, Ulrike Rodust, Alfreds Rubiks, Giancarlo Scottà, Czesław Adam Siekierski, Alyn Smith, Janusz Wojciechowski
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Luís Paulo Alves, Salvatore Caronna, María Auxiliadora Correa Zamora, Spyros Danellis, Jill Evans, Sylvie Goulard, Christa Kläß, Giovanni La Via, Anthea McIntyre, Petri Sarvamaa, Milan Zver